

MŪSŲ LIETUVA

NR. 37 (1826) SEMANÁRIO 1983 RUGSĖJIS -SETEMBRO 22 D.-Cr\$.120,00 -Rua Juatindiba, 28 - Caixa Postal 4421 - 01000 SÃO PAULO, Tel. 273-0338

Kad būtume

LIETUVYBĖS VERTI

Vytautas Kasniūnas newyorkiškėje, 75-uosius metus einančioje "Tėvynėje" Susivienijimo lietuvių Amerikoje organe, taip rašo:

"Lietuva mums gyva dienos kelyje, nakties sapnuose. Jos amžinas gyvas tingumas yra mūsų širdyse, papuoštas idealizmu, pasiaukojimu. Į mus kalba proseniai, savo žemės šaukliai. Mes didžiuojamės savo tautybe ir ją puošiame deimantais".

Gražūs žodžiai. Bet – kokia jų prasmė? Ką gi reiškia: "mes puošiame savo tautybę deimantais?" Kokiais deimantais? Iš viso – ar tautybė yra toks dalykas, kurį dar puošti reikėtų? Taigi, kas čia: ar tik gražbylystė, ar į gražaus žodžio rūbus įvilktą ir kokia nors apčiuopiama, įdomi tiesa?

Ir vis dėlto – tiesa. Tokia tiesa, kurią vertėtų išlukštentai ir išlukštentą atmintin įsidėti. Trumpai ją būtų galima taip nusakyti: ne tautybė žmogų puošia, o žmogus pirmiausia turi papuošti savo tautybę.

Ne – lietuvybė savaime dar jokio žmogaus nepuošia. Ji nepuošia Antano Sniečkaus ir Antano Guzevičiaus. Ji nepuošia šaulio, kurio strėlė nutaikyta į brolio širdį, ir laikraštiniuko, iš kurio plunksnos liejas ne rašalas, o degutas. Ji per amžius nepuošia lietuviu, kurio rankomis vokiečiai, lenkai, gudai ir rusai kandžiojo mūsų tautos kūną, griaužė mūsų valstybės pamatus. Ji nepuošia tautiečių, nusikaltėliais pasidariusių. Ji nepuošia tų, kurie vokiečiais ir bolševikmečiais nuėjo galvažudžiams tarnauti, įskųsdami Geštapui ar Čekai nekaltus ar tik savo teisių gynimu "nusikaltusius" žmones. Ji nepuošia tų, kurie sudarinėjo Sibiran tremiamųjų sąrašus, kurie plėšdavo mirtin pasiųstų žydų butus, kurie saugumo rūsiuose svilindavo kraujo brolių panages. Ji nepuošia tų, kurie terorizavo ir tebeterorizuoja tikinčiuosius ir netikinčiuosius, inteligentus ir bemokslus, darbininkus ir ūkininkus, mokytojus ir mokinius. Ir ji nepuošia tų, kurie išėivijoje griaučia tai, kas gero pastatyta, ir stato tai, kas pikto (pagiežos, tuščios ambicijos, dvasinės ligos) inspiruota.

Taip – ne lietuvybė žmogų puošia, o žmogus lietuvybę puošia gerais darbais ir gyvenimo šviesa. O tai ir bus tie deimantai, kuriuos minėjo V. Kas-

WROCLOVAS – Lenkija. Čia dirba kun. Alfonsas Jurkevičius. Nuotraukoje jį matome su lietuviais po lietuviškų pamaldų.

niūnas.

Tik geras darbas, tyra širdimi, skaidriu protu, kilniais tikslais ir doromis priemonėmis šiems tikslams siekti mes padarysime, kad mūsų tautybė būtų graži, t.y., ją deimantais išpuošime. Okupacijoje ji puošiama heroizmu, išėivijoje – paprastos pareigos atlikimu. Tačiau ir vienur, ir kitur ji tų deimantų reikalinga, kad neliktų vien biologinės plotmės lietuvybė, ar vien menkystės, o gal Baudelaire'o žodžiais tariant "blogio gėle".

Kokios yra tos eilinės pareigos, kuriomis galime ir turime savąją tautybę papuošti išėivijoje? Jos daug kartų jau yra buvę formuluotos ir skirtingais atžvilgiais apibūdintos. Tačiau tai dalykai, kuriuos niekad nėra per dažnai vis iš naujo prisiminus įsisąmoninti. Ypač artėjant mums prie Vasario, jį mus smelkiasi to "idealizmo ir pasiaukojimo", apie kuriuos V. Kasniūnas rašė, įsakymai:

1. Jei turi vaikų, išmokyk juos lietuvių kalbos ir su jais tąja kalba ir kalbėk. Taip pat ją kalbėk su kitais jaunesniais aplamai su visais, lietuviškai mokančiais. Lietuvių kalbą puoselėk, net jei tau "gėda" ar "nepatogu".

2. Kiekvieną Vasarį paskirk bent vienos savaitėlės algą tėvynės laisvės vajui. (Jei dirbi savanoriu lietuviškai organizacijai, gali tai aukoti, už tą sumą neatsimdama savo pasidarytų kelionių, naktynės, telefono, pašto ženklų ar kt. išlaidų.) Bet tai tik minimumas. Auko-

damas, galvok "progresyviai": kuo daugiau uždirbi, tuo didesnį procentą pajamų ir aukoki.

3. Tiek pat kasmet paaukok ir kitiems lietuviškiems reikalams. Be to, pasidaryk ir bent vieno kurio nors specialaus, tavo širdžiai artimo lietuviško užmojo patronu, jam skirdamas trečios savaitės uždarbį.

4. Jei esi dešimtį kartų kviečiamas prie lietuviško darbo, tai bent penkis kartus neatsisakyki. Ir kuo mažiau esi kviečiamas, tuo rečiau pasakyk "ne". Jei visai nesi kviečiamas, tai pats pasisiūlyk.

5. Dirbk tiek savanoriško lietuviško darbo, kad jam skirtumei bent penktadalį laisvalaikio (o jei neturi šeimos – bent pusę).

6. Kiekvienų švenčių proga pasiųsk bent vienam Gulago kaliniui (ypač gi per jo ar jos vardines) paguodos laišką, o kalėjimo viršininkui, "teisingumo ministru", Lietuvos kompartijos bosui ar visos SSRS "bosų bosui" – protesto laišką. Adresus susiieškok spaudoj. Jei nerandi – skambyk "Draugui", PLB būstinėn, Alto, Vli-ko raštinei, Lietuvių Informacijos centrui.

7. Jei turi išskirtinį talentą, tai jį naudok – lietuvybei. Jei moki lituanistinę mokyklą dėstyti, tai dėstyk lituanistinę mokyklą, jei rašyti, tai rašyk, jei dainuoti, tai dainuok, jei dailę kurti, tai dailę kurk, jei veik-

(nukelta į 3-čią psl.)

SEMANARIO

MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoj Cr\$. 5.000,00

Prenumerata paprastu paštu į užsieni: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 10.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą po Cr\$. 400,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil Caixa Postal. 4421 - CEP 01000

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 120,00

I P. Amerika oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 8.000,00

mokami už skilties (Coluna) centimetrą po Cr\$. 400,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

lietuvių likimas ir Lenkijai priklausančiose Seinų ir Punsko apylinkėse.

Išnaikintų prūsų ir asimiliuotų vakarinių lietuvių žemėse šiandien nelikę nė vieno vokiečio, bet dideliuose šių kraštų plotuose neliko nė vieno baltiško vietovardžio. Dabar šiose baltiškose žemėse gyvena slavai — lenkai ir rusai. Vadinamoje Kaliningrado srityje jie pasistengė sunaikinti net mažiausią pėdsaką, kuris primintų kam istoriškai šios žemės priklausė. Iš žemėlapių rūpestingai ištrynė visus senuosius pavadinimus. Net gražus, visai mūsų tautai taip brangus Tolminkiemis turi griozdišką rusišką Čistiję Prudi pavadinimą. Tai Muravjovo Koriko amžininko Kornilovo metodas "jrodyti", kad tos žemės nuo amžių rusiškos...

... Maža baltiška sala susidedanti iš dviejų brolišky lietuvių ir latvių tautų, išstisus šimtmečius trupinta agresyvių germaniškų ir slaviškų kaimynų, šiandien supama jau tik vieno šių dviejų pasaulių — slaviškojo. Slaviškas elementas ardo jos krantus, užlieja ir ritasi per jos žemes.

Ar išliks ši maža mūsų sala ir jos žmonės, ar nepaskeps ji slavų bangose? Geografija žino daug gyvų tautų, istorija — dar daugiau mirusių...

Pavojus realus ir didelis. Dar pavojingiau šio pavojaus nematyti.

P. Savėnas

LIETUVOJE

VILNIAUS „LIETUVA“

Šiomet Vilniuje pradėjo veikti viešbutis „Lietuva“, kurio statyba dėl finansinių problemų ir nuomonių skirtumų tarp užsakovų ir projektuotojų užtruko virš 10 metų.

Viešbutis yra 23 aukštų ir vienu metu gali priimti 654 svečius.

„Lietuva“ šiuo metu yra didžiausias pastatas Lietuvoje.

NAUJA ELEKTRINĖ

Kaišiadoryse, prie Kauno jūros yra statoma hidroakumuliacinė elektrinė.

Ji naudos Ignalinos atominėje elektrinėje gaminamą energiją nakties metu pumpuoti vandenį iš Kauno marių į barmą esantį 100 m aukščiau. Laike maksimalinio apkrovimo šis vanduo galės būti panaudotas sukimui turbinų ir gaminiui pridėtinę elektros energijos.

Pagal tenyškščią spaudą tai bus viena didžiausių tokio tipo jėgainių pasaulyje. Jos pajėgumas 1600 megavatų.

DR. JONAS NICIPORCIUKAS CIRURGIŖO DENTISTA

CROSP. 6049

R.Cap.Pacheco Chaves 1206 fone:273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

Ar išliks mūsų tauta?

PAVOJINGIAUSIA — NEMATYTI PAVOJAUS

Iš naujausio 34-to pogrindžio
"Aušros" numerio

Istorija — tai tautų varžybų, kovų, grumtynių arena. Visais laikais, visoje žemės rutulio vietose gentys kovojo su gentimis, tautos su tautomis. Vienos jų būdavo puolančios, kitos besiginančios. Mūsų tautai teko lemtis būti pastarųjų tarpe. Mus visą laiką tik puolė, naikino, asimilavo. Tai liūdnas faktas, bet dėl to prieš jį negalime užmerkti ir vaizduotis, kad viskas buvo atvirkščiai.

Šiandien mes, baltų palikuonys — lietuviai ir latviai, gyvename tarp dviejų pasaulių, tarp milžiniškų germaniškų ir slaviškų tautų. O kadaise, žiloje senovėje, prieš kokius keturis tūkstančius metų, šių trijų tautų protėviai — baltai, germanai ir slavai turėjo maždaug po vienodą gyventojų skaičių ir užėmė panašaus dydžio teritorijas. Senovės germanų giminių lopšys — Elbės žemupys. Jutlandijos pusiasalis ir pietų Švedija. Slavų — į pietus nuo Pripetės, tarp Dniepro vidurio, pietų Būgo, Dniestro, vakarų Būgo ir Vyslos augštupių. Baltai ilgai užėmė teritorijas nuo Vyslos žemupio ir Baltijos jūros vakaruose iki Volgos ir Okos augštupių rytuose, nuo Dauguvos šiaurėje iki Pripetės pietuose. Vadinasi, ne tik Nemuno ir Neries, bet ir augštutinio Dniepro baseinai buvo baltų gyvenami.

Paskum prasidėjo kaimyninių genčių judėjimai. Pirmiausia Vyslos link pasistūmėjo germanai (gotai), vėliau į baltišką žemę ėmė smelktis slavai. Intensyviausiai slavų migracija vyko VI-VII a., t.y. maždaug prieš pusantro tūkstančio metų, kada jie kelio-

mis bangomis užplūdo rytines baltų žemes Okos, Maskvos, Dniepro, Dauguvos, Neries ir Nemuno augštupiuose. Čia gyvenę baltai buvo išžudyti, išstumti arba asimiliuoti. Jie išnyko, ištirpdami slavų masėje, apie save palikdami tik archeologinius paminklus ir daugybę vietovardžių, ypač hidronimų. Į rašytinius šaltinius pateko tik galindai, gyvenę į rytus nuo Smolensko ir išsilikę iki XII a.

Keletu šimtmečių vėliau baltų žemės ėmė sparčiai mažėti ir vakaruose bei pietvakariuose. Su vokiečių ordino atsikraustymu į Pavyzlj prasideda mūsų brolių prūsų tragedija, pasibaigusi visišku jų žuvimu. Drauge su prūsais germaniškose bangose nuskendo ir dalis vakarinių lietuvių, kurių agonija užsitęsė net iki mūsų laikų.

Nesustojo ir slavų plitimas. Jau istoriniais laikais iš istorijos arenos pasitraukė didelė baltų gentis — jotvingiai-sūduviai. Dalį jų žemių nukariavo rusų kunigaikščiai, įkurdami čia slaviškus Naugarduko, Slonimo, Volkovisko miestus, dalį užėmė lenkai (Bresto, Augustavo, Suvalkų apylinkės), šiaurinę ir vakarinę jotvingių-sūduvių dalį sunaikino kryžiuočiai. Tarp kryžiuočių valdomų prūsų ir Lietuvos liko apytuštė Sūduvos žemė Užnemunė. Rytų slavai ir toliau smelkėsi į baltų žemes, pasiekdami Vilniaus, Dubičių Gardino apylinkes.

Jei iš vakarų baltišką žemę trupėjo nuo kalavijo dūžių ir kolonistų spaudimo, tai pietuose ir rytuose jos nyko tyliai, nepastėpimai. Pamažu lenkėjo arba gudėjo ištisi kaimai ir valsčiai. Slaviški pleištai brovėsi vis giliau į lietuvišką žemę, pasiekdami teritorijas net į vakarus nuo Vilniaus. Šis slavėjimo procesas vyksta ir dabar. Mūsų akyse miršta ištisi kaimai dabartinėje vakarų Baltarusijoje. Neaiškus

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventariš, Despejo, Desquite, Divorcio,

Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

PAGERBTI LIETUVOS DIDVYRIAI

DARIAUS-GIRĖNO SKRYDŽIO 50 METŲ SUKAKTIES MINĖJIMAS

Lenkijos lietuvių pastangomis surengtas Dariaus-Girėno skrydžio 50 metų sukakties minėjimas sutraukė į Pszczelniką (buv. Soldino mišką) tūkstantinę minią. Szczecino apylinkės lenkų laikraščiu paskelbus apie planuojamas iškilmes, į minėjimą suvažiavo netik lietuviai, bet ir planuos apylinkės lenkai. Dalyvavo ir keli užsienio lietuviai, bet iš Lietuvos niekas nebuvo išleistas aplankyti įvykio vietas.

Miškelyje, netoli paminklo, buvo paruoštas palapinių stovykla, kur iš toliau atvykę svečiai galėjo apsistoti ir pernaktuoti. Atvykstantiems geležinkeliu buvo parūpinti specialūs autobusai svečiams atvežti į miškelį. Surinko pakelėje ir tuos, kurie toliau atėjo pėsti, ar atkeliavo autostopu. Vežė visus, kas kalbėjo lietuviškai, ar turėjo prisikabinę lietuviškus ženklus.

Iškilmes prie paminklo prasidėjo liepos 13 val. pamaldomis, kurias atnašavo kunigai Prelatas Alfonsas Jurkevičius, atvykęs iš Wrocławo, atnašavo mišias lietuviškai. Tas iki ašarų sujaudino daugelį lietuvių, kurie lietuviškų pamaldų negirdėjo nuo tų laikų, kai apleido Lietuvą. Prie koplytstulpio, kuris buvo dabar pasventintas, buvo perskaityta nauja malda, giedamos lietuviškos giesmės. Su prel. A. Jurkevičium kococelebravo mišias kun. Br. B. Kuculis.

Suvažiavusius pasveikino lenkų ir lie-

tuvių kalba Lietuvių visuomeninės kultūros draugijos Ščecino ratelio pirmininkas Jonas Žaliapienis. Jis padėkojo visiems, prisidėjusiems prie iškilnių suruošimo, ypatingai vietos valdžios organams, kaip Mislibožo miesto viršininkas J. Vinerčikas, girininkas P. Niwinski, Mislibožo kultūros namų vedėją A. Pienkowa, o taip pat Gożowo vaivadijai. Be to J. Žaliapienis trumpai paaiškino šio suvažiavimo tikslą: pagerbti Lietuvos didvyrius, prieš 50 metų perskridusius Atlantą ir tragiškai žuvusius šiame miškelyje.

Oficialėje iškilnių dalyje kalbėjo valdžios atstovai, kurie apdovanojo aukso medaliais pasidarbavusius prie paminklo apsaugos. Medalius gavo trys lietuviai: Antanas Suraučius, Jurgis Žemaitaitis ir Julius Sanvaitis. LVKD Centro valdybos sekretorius Algirdas Nevulis, dėkodamas valdžios atstovams už pagalbą, apdovanojo juos Dariaus-Girėno ženkleliais ir lietuviškais rankdarbiais.

Tarp daugelio sveikinimų, kurie buvo gauti raštu, vienas atsiųstas iš Vilniaus. Tai architekto Vytauto Žemkalnio-Landsbergio „žodis“ perskaitytas per garsia- kalbį visiems susirinkusiems.

Arch. Vyt. Žemkalnis-Landsbergis parašė:

„1933 metais balandžio mėnesį Darius svajavo apie dar didesnius žygius: nuskristi iš Niujorko per vandenyną Lietuvon ir iš Tėvynės skristi aplink pasaulį...“

būtinai nuskristi Vilniun, Klaipėdon, po to Rygon, Talinan, Maskvon, Helsinkin, Prahon ir į kitas Europos sostines...“ taip rašo savo knygoje „Sparnuoti lietuviai“ išleistoje 1935 m. Čikagoje, Petras Jurgėla.

Išidėmetinas Dariaus pasisakymas „skristi aplink pasaulį“. Prisiminkime lakūną Gustaitį, kuris 1937 metais šauniai skrenda su savo draugais savo konstrukcijos lėktuvais ANBO-4 per Švediją aplink Europą, tuo puikiu žygiu tęsdamas savo draugo Dariaus siekius. Šiuose mūsų lakūnų skrydžiuose nebūta nei abejonių, nei sąlygojimo, nei pageidavimų - testamentas nebuvo rašomas - vien tik didingas Pasaulio Taikos tikslas.

Prisiminkime čia ir 1918 - 1923 - uosius metus, kovos metus pareikalavusius ne vien tik materialinių resursų, o ir labai daug kraujo ir kančių. Tikėjome Lietuva su vartais į pasaulį ir ją laimėjome.

Garbė Didvyriams! Garbė Dariaus ir Girėno skrydžio rėmėjams, Garbė tikintiesiems į skrydžio didybę, Garbė lietuviams gyvenantiems Lenkijoje, kurie laiku susirūpino priminti tautiečiams, kad mažytėje „Lietuvos teritorijoje“, šalia Soldino (d. Myslibožo) Lietuvos didelio skausmo vietoje, atsilankęs lietuvis turėtų susimastyti, save įvertinti ir semtis dvasios stiprybės - nepūžti kovoje už Didžiąją Tiesą ir Šviesą. O juk besirušiant žygiui dygo piktžolės, pavydas, ambicijos, siaura ideologija, ir kas baisiausia-egoistinė tamsa.

1933-ųjų metų liepos 17 dieną skaudžiai sukretė mūsų širdis, sąmonę ir sąžinę. Praregėjome...

Darius ir Girėnas savo Golgotoje nurodė mums kelią kuriuo reikėtų tautai žengti į Laisvę ir Dorą.

šiandieną žygio 50-mečio sukaktyje susikaupe prisiminkime Darių ir Girėną, kuriuos artimos pergalės valandą pakirto iš pasaulio pasaulio Taikos priešas.

Tie du Didvyriai vedė Lietuvą į šviesią ateitį, į šviesų rytojų. Jie nežuvo. Jie savo auka gyvi ir moko mus visus, karštai mylinčius Tėvynę Lietuvą, didele meile ir drąsa siekti laimės Lietuvai ir visai Žmonijai.

Sudužo medžiaginės Didvyrių esybės tačiau jokia jėga nesugebės pakirsti jų galingos Dvasios. Darius ir Girėnas gyvi kiekvieno lietuvių širdyje, kaip gyvi mūsų širdyse visi mūsų tautos Didvyriai, savo drasiais darbais ir žygiais, gyvybės aukomis kovoję dėl Lietuvos.

Galingiausias mūsų kovų ginklas - tai Meilė Lietuvai. Galiūnų širdys - tai Lietuva.

Dirbkime, kovokime ir gyvenkime.

Vardan tos Lietuvos.

Vytautas Žemkalnis-Landsbergis

Lietuva, Vilnius, 1983 metai.

Kaip žinome, arch. Vyt. Žemkalnis-Landsbergis dar nepriklausomybės laikais suprojektavo Dariaus-Girėno paminklą, prie kurio dabar, po 50 metų, vyko mūsų didvyrių pagerbimo iškilmes.

Padėjus prie paminklo vainikus ir gėles, čia koncertavo atvykęs iš Punsko lietuvių tautinių šokių ir dainų ansamblis „Suduva“ ir kapela „Klumpė“. Tas pasirodymas sužavėjo netik lietuvius, bet ir lenkus. Ansamblis be to turėjo dar pasirodyti lenkų visuomenei Choroščevo kultūros namuose, Gożovo amfiteatre ir Myslibožo kultūros namuose.

Po koncerto kiek toliau miške buvo suruošta lietuviams pietūs-vakarienė, kur tautiečiai valgė, gėrė ir dainavo iki vėlyvos nakties. Dainų galėjo pasiklaudyti net toli Pszczelnike gyvenantieji lenkai... Vietos gyventojai dar ilgai prisimins lietuvių dainas, nes kaip teko patirti, visiems jos patiko. Kvietė pasilikti ilgiau ir dar padainuoti. Kiti ragino tokias iškilmes ruošti kasmet...

Kaip matyti iš svečių knygos, į iškilmes buvo atvykę šie užsienio lietuviai: J. Bruo žis iš Australijos, Genovaitė Bulotienė iš JAV, Nemira Euck, Edmundas Kazmaris, Juozas Kviečis, iš Kanados Nėlė Astnarie nė.

Per iškilmes Pszczelnike buvo parduvinėjami Dariaus-Girėno ženkleliai, kurių buvo pagaminta 500. Jų pritrūko, todėl kas negavo siūlė po 500 zlotų už ženklelį, bet jų negalėjo gauti. Daug ženklelių išsiūsta aukotojams į užsienį.

D.B.

Už lietuvišką knygą ir spaudą lietuviai tlek daug kovojo ir kentėjo. Dabar lietuviška knyga stovi ir dulka kloskų lentynose, laukdama, kol kas ją nupirks.

PARDUODAMAS ŽODYNAS DICIONÁRIO PORTUGUÊS-LITUANO
Kreiptis į Šv. Kazimiero parapiją, R. Juatindiba, 28, tel. 273-0338

KAD BŪTUME LIETUVYBĖS VERTI

jauti, tai veikėjauk. Jei esi gabus pinigų gaminime, tai gamink juos ir lietuviškam reikalui. Jei esi prasikišęs gyvenamo krašto visuomenėj, tai išgarsink ir lietuvių vardą.

8 Aukok lietuviškam darbui ir jį dirbk, bet žiūrėk, kad jis būtų lietuviškas ne iš etiketės o iš esmės. Priremki petį prie lietuviško vežimo, bet ne tam, kad juo pasivažinėtum, o tam, kad jį iš vietos pajudintum teisinga kryptim. Lietuvybę nešiok ne kaip šarvus savo trūkumams pridengti, kaip svorius savo asmenybės jėgoms pramankštinti.

Nekaip okupuotoje tėvynėje vargantantiems tautiečiams, mums išivijoje šių įsakymų vykdymas nekainuoja nei gyvybės, nei kraujo aukos. Priešingai, gyvenant laisvės ir pertekliaus sąlygomis, kur nestinga mums deimantų kartais ir visai pažodine prasme, o taip pat ir galimybių tvarkyti mums duotąjį laiką, kaip patys norime, šių gairių laikymasis turėtų mums būti jokios retorikos neapdainuojama savaimė suprantamybė. Tačiau kaip kartais sunku net ir tiek įgyvendinti.

O vis dėlto jei šitokiais "pareiginimo ir atsakomybės deimantais" savo tautybės neįstengtume papuošti, tai nešiotume lietuvių vardą, būdami visiškai jo neverti.

DRAUGAS

M. Dr.

Antanas Dutkus

LIETUVIŲ SPAUDA BRAZILIJOS

LIETUVIŲ SPAUDA 1935 METAIS

Tasa iš 35 (1824) nr.

"Giedra" pasirodė platinime 1935 m. birželio 22 d. Jos leidėju pasirašė "Giedros bendrovė", o redaktorium Redakcinė komisija". Adresas — Rua Rio Bonito, (kun. B. Suginto butas). Spausdino "Birutės" spausdintuvė. Redakcija pirmajame puslapy pasisakė, koks yra tikslas leisti dar vieną laikraštį. Štai redakcijos žodžiai (kalba netaisyta):

"Išleisdami naują laikraštį "Giedrą", mes skaitome sau už pareigą supažindinti su juo savo tautiečius ir išaiškinti mūsų tikslą.

"Lietuvių kolonija pastaruoju laiku pergyvena visuomeninį krizį: gana skaitlinga, susmulkinta ir daugelis mūsų tautiečių absoliučiai nenusivokia savo poelgiuose. Tie poelgiai išei- na iš atsakomųjų asmenų, kurie yra pašaukti koloniją konsoliduoti.

DR. PETRAS MAČIULIS

Buęs Lietuvos konsulo São Paulo nuo 1929 m. iki 1935 m.

"Juk gerai, kad tokiu laiku, kada mūsų Tėvynė-Lietuva iš vienos pusės turi už priešą Vokietiją, iš kitos — Lenkiją, žgrobusių ir laikančių prie- spaudą Lietuvos sostinę Vilnių ir dalį mūsų žemių, kai kai kurie iš mūsų tautiečių ima asmeninėmis intrigomis ir sėdinti mesantą kolonijoje... Liūdniau- si yra tai, kad atsakomingiausias as- menis (konsulas AD!) visuomet užmirš- ti, jog jisai yra kolonijai, o ne ko- lonijai jam... Visa mūsų išeivija iki šiol neturėjo savo spaudos organo.

"Lietuvis, kurio antgalvy parašyta "Lietuvių Sąjungos Brazilijoje organas", niekuomet juo nebuvo. Jis gynė ir gina asmeniškų reikalus. "Lietuvių Aidas Brazilijoje" yra opozicinis ir so- cialistinės ideologijos laikraštis. "Gie- dra" ryžtasi visuomet stovėti lietuvių tautinių interesų sargyboje, objektingai nušviesti paskutinius įvykius ir rašyti tik tiesą..." ir tt. ir tt.

"Giedros" išėjo trys laidos, kurios sekamai atsistojo tautinių interesų sargyboje ir jo objektingai nušvietė paskutinius įvykius". Atvertę pir- mą "Giedros" numerį, skaitome: "Konsulas Mačiulis per savo laikra- štį (Lietuvį) kelis sykius kartojo, kad lietuvių katalikų švento Juozapo Ben- druomenės kasoje trūksta 18.000 mil- reisų. Kad parodyti visuomenei ir vi- siems katalikams, jog Mačiulis užsi- ma šlykščiomis melagystėmis ir šmeižtais, talpiname čia lietuvių kata- likų švento Juozapo Bendruomenės revizijos komisijos akto klišę, iš ko kiekvienas galės matyti ar trūksta ka- soje pinigų, ar ne". Seka revizijos ko- misijos išvada: "Revizijos komisija pa- tikrinusi S. Paulo Rymo katalikų bažnyčios statybos aukų rinkimą...

Kun. B. Sugintas su savo bičiuliais, iš kairės į dešinę kun. B. Sugintas, ketvirtas iš kairės ministeris J. Aukštuolis ir antras iš dešinės konsulo pareigas ėjęs B. Steponaitis.

"argumentacijų" pilna visose trijose "Giedros" laidose, "apšviečiančių" ir kultūrinančių lietuvių koloniją. "Giedra" "objektingai" nušvietusi paskutinius įvykius ir pasižadėjusi "ra- šyti tik tiesą", niekais išėikvojo savo pajėgas, tyliai užvertė savo paskutinį lapą. "Lietuvių Aidas Brazilijoje", dėl Lietuvos valdininkų — konsulato, Dul- ro tarnautojų ir kunigo, — nutylėjo,

reikalo ardyti bažnyčios statybos ko- mitetą?" ir t.t. Dar vienas Bažnyčios statybos komiteto revizijos aktas, pa- sirašytas V. Nalivaikos ir B. Steponai- čio, kuriame tvirtinama, jog pinigų kasoje netrūksta. Bendruomenės visuo- tinas narių susirinkimas, pašalinęs kons. P. Mačiulį iš Komiteto ir atėmęs "garbės nario" titulą, priėmė bent kelias rezoliucijas prieš konsulą, ku- rias nutarta pasiųsti Lietuvoj, minis- terijoms, "Jo Ekscelencijai Ponui Lie- tuvos Respublikos Prezidentui" sura- šyti išsamų skundą prieš P. Mačiulį.

Dar keletą panašaus turinio ir tuo pačiu reikalu, "stovėdama tautinių in- teresų sargyboje", "Giedra" atrėmusi prieš kun. B. Sugintą skelbiamus pa- šlijimus, apgynusi parapijos klebono garbę parapijonų ir savo skaitytojų akyse, neliko neatsilyginusi ir savo priešams, — konsului ir jo šalininkams, kurie iš Bažnyčios statybos komiteto pasitraukė ir nuėjo su konsulu. Kiti gi "disidentai", pasiliko su kun. B. Sugintu. "Giedra" apkaltino konsulą pasisavinime jo dalį algos, gaunamos iš Lietuvos, keičiant valiutą gautus do- lerių į braziliskus milreisus, kaltina- mas taip pat dideliu kolonijos provo- katorium esą, užsiimą visokiausiomis nešvariomis mechaniacijomis, bendrau- jęs su Lietuvos valstybės priešais. (Pa- žymėta Tauragės sukilimo dalyviai 1927 m., kurių su vienu turėjęs arti- mus ryšius). Panašių ir dar kitokių

LIETUVIŲ SPAUDA BRAZILIJOS

VYTAUTAS NALIVAIKA

Lietuvių mokyklos S. Paulyje mokytojas ir didelis draugas kun. B. Suginto

nes suprato, kad "abu bendru tokiu". Lietuvių Sąjungos Brazilijoje organas "Lietuvis" turėjo už pareigą ką nors pasisakyti ir apginti savo "ponus". Pirmiausia "išbarė" "Giedros" leidėjus, už jų "didžiausią" nusikaltimą, spausdinti laikraštį "Birutės" spaustuvėje. Toliau, parinkęs "kultūringiausių" kolonijoms frazių, beveik ištisu puslapiu puola kun. B. Sugintą, užmiršęs net "kunigu" jį pavadinti. Štai keletas "Lietuvio" "pažibų", mestų prieš kleboną: "... Visas laikraštukas persunktas Suginto verkšlenimu, mėginimu save pateisinti. Bet kas iš to? Jo nešvarios sąžinės neišgelbės nė jo paties pagimdytas kūdikis Giedra, nes Sugintą, kaip visų kolonijos blogybių kaltininką, kolonija pasmerkė".

Kas ką pasmerkė ir kaip jis įvyko, ar tarpininkaujant ministerijoms, ar bažnytinei vyriausybei, — taip ir liko nepaaiškinta kolonijai. Žinoma tik tiek, kad kolonija, sukėltoje Lietuvos valdininkų "audroje" nedalyvavo, o tik stebėjo, kaip dėl pinigų bavo riejamasi.

Su laikraščiu "Giedra" baigėsi dar vienas "kultūrinio" ir "patriotinio" Brazilijos lietuvių gyvenimo laikotarpis. "Giedra" ne tik nenugiedrino ūkanotos kolonijos padangės, bet, savo pasirodymu, dar labiau ją aptemdė.

Seka: "Mūsų Žodis", "Šviesa".

Dra. HELGA HERING

MÉDICA — GYDYTOJA
HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 — B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

PASAULIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖJE

VI PLB SEIMO NUTARIMAI IR PASISAKYMAI

(tęsinys iš praeito nr.)

6. Prašymas popiežiui Jonui Pauliui II dėl Vilniaus arkivyskupijos

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Šeštasis Seimas, kuris vyksta Čikagoje, Amerikos Jungtinėse Valstybėse, 1983 birželio 27 — 30 ir kuriame atstovaujamos 14 kraštų Lietuvių Bendruomenės, kreipiasi į Jūsų Šventenybę, reikšdamas nuoširdžią padėką už dėmesį Lietuvai jos Katalikų bažnyčiai ir tikintiesiems, kurie dėl savo tikėjimo kenčia daug metų užtrukusius, skaudžius persekiojimus. Mes dėkojame už Jūsų Šventenybės paguodos ir pastiprinimo žodžius Lietuvos vykupams ir tikintiesiems.

Lietuvių tauta ir jos išeivija dėkingai įvertina Šventojo Sosto nepripažinimą Lietuvos neteisėtos okupacijos ir aneksijos. Seimas prašo Jūsų Šventenybę, kad, išlaikant Lietuvos aneksijos nepripažinimą, jos sostinės Vilniaus arkivyskupija būtų prijungta prie Lietuvos bažnytinės provincijos, išskyrus tą jos dalį, kuri yra į vakarus nuo dabartinės Lenkijos sienos. Seimas tiki, kad toks Vilniaus arkivyskupijos priklausomybės pertvarkymas labai daug prisidėtų prie pilno santykių išlyginimo ir nuoširdaus draugiškumo atstatymo tarp lietuvių ir lenkų tautų.

7. Apeliacija į C.S.C.E. Madrido konferenciją

Seimas kreipiasi į Madrido konferenciją, ragindamas ją baigiamajame paraiškime įsakyti priminti visų Helsinkio akta pasirašiusių kraštų įsipareigojimą gerbti žmogaus teises ir tautų apsisprendimą.

Helsinkio įsipareigojimų vykdymą tikrinančioms grupėms turi būti užtikrinta pilna veiklos laisvė, o už tą veiklą suimtieji sąžinės kaliniai nedelsiant turi būti paleisti iš kalėjimų, priverčiamųjų darbo stovyklų ir baudžiamųjų psichiatrinų.

Sovietų Rusija 1920 metų taikos sutartimis su Lietuva, Latvija ir Estija pripažino jų apsisprendimą už ne-

priklausomybę. Vykdydama tautų apsisprendimo teisę, Sovietų Sąjunga privalo baigti neteisėtą tų kraštų okupaciją ir turi atitraukti savo karines jėgas, administraciją bei kolonistus.

8. Dėl sovietų okupuotų japonų salų

Seimas pasisako už Japonijos teises į Sovietų Sąjungos okupuotas ir aneksuotas Šiaurines Teritorijas. Teisingumas reikalauja, kad Sovietų Sąjunga atitrauktų iš Japonijos Šiaurinių Teritorijų savo karines jėgas, administraciją bei kolonistus ir jas grąžintų Japonijai.

B. KULTŪRINĖJE SRITYJE

1. Dėl Lituanistikos tyrimų ir studijų centro

Išeivijos mokslinio gyvenimo bei išeivijos tikslų ir problemų moksliniams tyrinėjimams ir sprendimui reikia centrinės tyrimo ir studijų įstaigos, lietuviško "think tank". Tokia įstaiga siektų sistematiško archyvinių muziejinių turty išsaugojimo, sąlygų sudarymo moksliniams ir mokslinėms organizacijoms jų darbą vykdyti ir mokslinio pobūdžio išeivijos ir lietuvių tautos problemų sprendimo. Todėl VI Pasaulio Lietuvių Bendruomenės seimas pritaria Lituanistikos tyrimų ir studijų centrui, įsikūrusiam Jaunimo centre, Čikagoje, ir skatina visus lietuvius bei lietuvių organizacijas tiek morališkai, tiek materiališkai remti jo darbus ir pastangas, ypač lituanistinių archyvų telkimą ir jų išlaikymą ateičiai.

2. Dėl Lituanistikos katedros

a) PLB seimas dėkoja PLB valdybai ir jos bendradarbiams už dideles pastangas padedant pamatus Lituanistikos katedrai.

b) Seimas prašo JAV LB valdybą perimti tolimesnę Katedros realizavimo iniciatyvą ir atsakomybę už sutelkimą lėšų.

c) Seimas ragina visas PLB kraštų Bendruomenes remti Lituanistikos katedrą morališkai ir, pagal galimybes, lėšomis.

3. Dėl Pasaulio lietuvių

PLB valdybos leidžiamas žurnalas PASAULIO LIETUVIS yra svarbi informacijos ir ryšio palaikymo priemonė tarp PLB valdybos ir kraštų

ESCOLA SOFIA

COSTURA E MODELAGEM

KALBAMA LIETUVIŠKAI

Rua da Graca, 381 - Casa 6

Fone 220-8319

Bom Retiro

Jaunos dainininkės pasiruošusios dainuoti Dainų šventės metu.
Z. Deguono nuotrauka

Bendruomenių organizavimas

Tiksliai informuoti glaudus bendradarbiavimas su žurnalo redaktorių ir kraštų bendruomenių organizacijų valdybomis sudaro būtinas sąlygas veiksmingam PLB stiprėjimui įvairių žmoniškų neigiamybių.

Seimas giliai vertina PLB valdybų ir PASAULIO LIETUVIO redaktorių pastangas, kviečia valdybą ir redaktorių kreipti paminėtus reikalus dėmesį ir ragina toliau tęsti šį labai reikalingą kultūrinį ir visuomeninį darbą.

PLB seimas ragina kraštų valdybas imtis visų galimų priemonių didinti PASAULIO LIETUVIO prenumeratorių skaičių, naudojant kvotų sistemą apylinkėms arba kitus vietovei tinkamus būdus.

C. ŠVIETIMO IR TAUTINIO AUKLĖJIMO SRITYJE

1. Švietimo priemonių telkinys

Seimas įpareigoja PLB valdybą įsteigti centrinį liuanistinio švietimo priemonių telkinį, kuris į vieną vietą surinktų visas bet kokios gamybos liuanistines švietimo priemones, jas surūšiuotų, sukataloguotų ir jomis aprūpintų visus, kuriems tik jų reikia.

2. Švietimo organizavimas Pietų Amerikoje

Seimas ragina PLB valdybą įpareigoti nors vieną savo švietimo komisijos narį specialiai rūpintis Pietų Amerikos liuvaių švietimo reikalais ir artimiausiu laiku pasiųsti į Pietų Ameriką, bent vieną mokytoją ar švietimo organizatorių dirbti ilgesnį laiką.

3. Parama Vasario 16 gimnazijai

Seimas prašo PLB valdybą raginti visų kraštų Bendruomenės aktyviai remti Vasario 16-sios gimnaziją tiek lėšomis, tiek mokiniams. Seimas

įvertina ir dėkoja Vokietijos Federalinei vyriausybei ir taip pat Baden Wuterttembergo ir Hesseno vyriausybėms už teikiamą paramą gimnazijai išlaikyti ir įpareigoja PLB valdybą šią padėką raštu perduoti atitinkamoms įstaigoms.

4. Dėl jaunimo grožinės literatūros konkurso

Seimas ragina PLB valdybą pasirūpinti, kad būtų skelbiami metiniai konkursai su atitinkamomis premijomis jaunimo grožinės literatūros veikalui.

(bus daugiau)

MŪSU MIRUSIEJI

JULIJONA GRIČIŪNIENĖ

ramiai užmerkė akis šiam pasauliui rugsėjo 8 dieną Marijos Gimimo šventėje. Ji, kaip Marija, tą dieną gimė

dangui. Tiesa, ji užmerkė akis, bet kitas laimingas asmuo galės prasiverti regėdamas su jos akimis. Velionies dukteris padovanojo akis.

Julijona Gričiūnienė buvo gimusi Panevėžyje 1902 m. gruodžio 20 d. Mato ir Viktorijos Vaišvilų duktė. 1928 m. ištekėjo už Kazimiero Gričiūno. 1929 m. Kazimieras Gričiūnas emigravo Brazilijon palikdamas žmoną ir 7 mėnesių sūnų Matą. Julijona su sūnum pasiekė Braziliją 1934 m. ir apsigyveno Mokoj. Visi smarkiai dirbo ir 1939 m. nusipirko sklypą ir pasistatė namus Parque das Nações. Čia gimė duktė Alda ir Stasė. Darbšti Gričiūnų šeima gerai įsikūrė ir gražiai išauklėjo vaikus. Sūnus Matas buvo industrijos technikas.

Gričiūnų šeimos laimingas gyvenimas buvo sudrumstas netikėta Kazimiero Gričiūno mirtimi 1969 metais. Pati Julijona po to pradėjo sirgti. Pradžioje jai buvo nupiauta viena koja, o paskui kita. Taip ji turėjo daug kentėti eilę metų. Didelis tikėjimas ir sakramentų paguoda jai leido kantriai pernešti skausmus ir visą ligą. Julijonai didelę paguodą davė jos vaikų meilė ir meili priežiūra per visą sirgimo laiką. Čia mes turime tikrai gražiai sugyvenančios ir sutariančios šeimos pavyzdį. Viena šeimos draugė liūdi, kad tiesiog jaudindavo, kaip dukterys, žentai ir anūškai mylėjo Julijoną ir ja meilingai rūpinosi.

Julijona Gričiūnienė ir šeima labai pergyveno sūnaus Mato ligą ir mirtį. Matas turėdamas 47 metus turėjo paralyžių, o kai jau buvo pradėjęs atsigaivinti gavo vandens plaučiuose ir taip mirė turėdamas 51 metus. 1981 m. liepos 19 d. Motina negalėjo laidotu-vėse dalyvauti.

Julijona visuomet nekantriai laukdavo kunigo su komunija. Labdaros Rateljio keletą kartų buvo suruošęs mišias namuose. Tada jau būdavo ypatingos laimės momentai. Sakydavo, kad pamiršdavo ligą ir skausmus.

Julijona Gričiūnienė buvo pašarvota Cristo Redentor kapinėse Sto. André. Kun. P. Rukšys laikė mišias priekaro kapinių koplyčioje ir palydėjo iki šeimos kapo, kuriame buvo palaidota. Laidotu-vėse dalyvavo keli Labdaros Rateljio atstovai.

Geriausia dovana:
GIMTADIENIŲ VARDINIŲ METINIŲ PROGA
UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA"

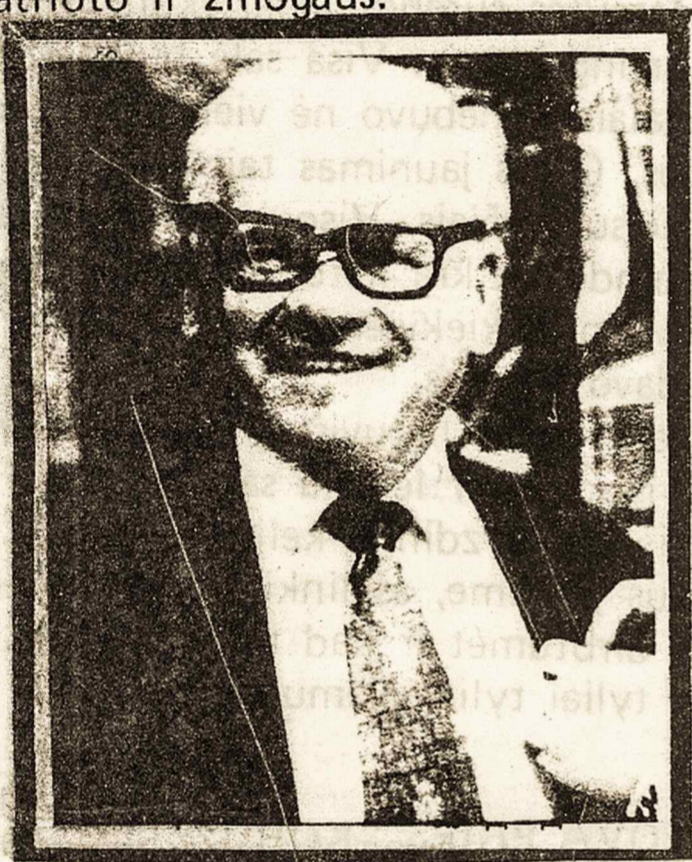
GIMINĖMS – DRAUGAMS – PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų – visus metus

Liūdesy paliko sūnaus žmona Nair ir vaikai Fabijus, Arnaldo (abu daktarai) ir Eduardas — studentas. Duktė Alda su vyru Juozu ir vaikais Juozu Robertu bei Yara. Duktė Stasė su vyru Waldir ir vaikais Eliana, Claudija ir André.

Daug vargusi ir kentėjusi šioje žemėje ilsėkis ramybėje išsivadavusi iš šios žemės pančių.

Praeitame ML numeryje buvo trumpa žinia, kad mirė IGNAS VIJŪNAS. Kai kam ta žinia gal ir liko nepastebėta, tačiau ML redakcija negalėjo praleisti nepaminėjusi šio didelio patrioto ir žmogaus.

IGNAS VIJŪNAS

Kazimiero ir Teresės sūnus, buvo gimęs Ukmergėj 1900 m. vasario 20 d. Brazilijon atvyko 1926 metais ir kiek laiko darbo ieškojo Sta. Catarinos anglių kasyklose. Greit grįžo į São Paulą ir gavo darbą prie miesto kanalizacijos. Netrukus vedė Antoniją Raskauskaitę, pirko sklypą Agua Razoj, pastatė namus ir pradėjo auginti šeimą. Pirma gimė sūnus Vladas, kuris kolonijoj pažįstamas kaip akordeonistas dalyvavęs kelių lietuviškos muzikos plokštelių įrašyme. Vladas, vedęs su Lidia augina tris sūnus ir tvarko restoraną. Duktė Vanda, ištekėjusi su dviem vaikais, gyvena Guarulhos mieste.

Ignas Vijūnas buvo linksmo būdo žmogus, geras ir rūpestingas šeimos tėvas. Kad jis turėjo daug draugų, tai

buvo matyti iš laidotuvėse dalyvavusių žmonių. Velionis buvo labai darbus žmogus. Išdirbęs 35 metus miesto tarnyboje išėjo į pensiją, bet dirbti nenustojo. Savo namų rūsyje turėjo žaislų dirbtuvėlę, kurią draugai vadindavo "fabriku", kurioje pats gamindavo žaisliukus ir išnešiodavo pardavinėjimui po visus miesto rajonus. Ši "fabrika" galutinai uždarė tik prieš kelis metus jau sulaukęs 80 metų.

1977 metų pabaigoje Antonia ir Ignas atšventė 50 vedybinio gyvenimo sukaktį. Velionis daugelį metų padėjo šv. Kazimiero parapijos kunigams kalėdoti. Jis pažino daugybę lietuvių plačioje Moko-Tatuapė apylinkėje. Daugelį metų taip pat po tą apylinkę išnešiodavo mūsų savaitraštį ir pats mėgdavo jį skaityti.

Prieš porą metų Igno Vijūno kojos pradėjo silpnėti, tai kartais jau reikėdavo ilgiau pabūti lovoj. Tačiau jis niekad nepasidavė ir dar praeitų metų kalėdojime norėjo lydėti kunigą visų mylimas ir meiliai priimamas. Vijūnas niekad nepraleisdavo lietuviškų pamaldų Agua Razoj. Paskutiniaisiais mėnesiais, kai jau nebegalėdavo paeiti, tai prašydavo sūnaus, kad nuvežtų jį bažnyčią. Jis taip pat patarnaudavo kunigau prie altoriaus.

Prieš tris mėnesius buvo ištiktas trombozės, nuo kurios jau nebeatsigavo pilnai. Niekad nesirgęs, negalėjo priimti ligonio sąlygų. Visgi buvo ramus. Kun. Rukšys aplankė ligonį Servidor Municipal ligoninėj ir suteikė sakramentus. Po to, kiek pagerėjęs, grįžo namo. Namuose pabuvęs virš mėnesio, vėl pablogėjo ir nuvežtas į ligoninę, po kelių dienų mirė.

Ignas Vijūnas buvo pašarvotas Agua Raza kapų šermeninėj, iš kur kun. P. Rukšio buvo palydėtas į amžinojo poilsio vietą tose pačiose kapinėse. Lietuviai, dalyvavę trečiojo sekmadienio mišiose Agua Razoj, meldėsi už savo parapijietį.

Labai sukrėsta ir ligota liko žmona Antonia išgyvenusi su Ignu 55 metus. Liūdi sūnus ir duktė su šeimom, brolienė Rio de Janeiro. Vienas brolis gyveno Argentinoj, bet nežinia ar jis dar gyvas, nes daug laiko kai neduoda jokių žinių.

Ignas Vijūnas paliko didelę spragą mūsų kolonijoj. Jis buvo visiems susipratęs lietuvių ir katalikų pavyzdys. Jo atminties ilgai nepamiršime.

Savaitei bėgant...

Alf. D. Petraitis

SAVAITEI BĖGANT

Taigi, prabėgo Tautos diena — Šilinė, viskas kartu paminėta Mookos šv. Kazimiero parapijos salėje. Oras nekoks, lynojo, bet žmonės neišlakstė ir tvarkingai procesija įvygiavo į salę. Kas nustebino visus — tai didelis skaičius lietuvių. Neužteko kėdžių, dvaaiškija net atsiprašė, kad nepramatė tiek žmonių. Gera dalis turėjo stovėti. Dar kita naujiena — pamokslo nebuvo. Jo vietoje jaunimas paskaitė trumpas informacijas apie Lietuvos šventoves su atitinkamomis lietuvių poetų kūrybos ištraukomis.

Visa tai tik trumpas komentaras apie pačią šventę, nes korespondencija tikriausia bus jau išėjusi praeitame numeryje.

Čia tik noriu paminėti vieną reikaliuką. Šios šventės proga dar pasirodė ir mūsų jaunieji su savo kūryba — paišiniais, nuo 5 iki 13 metų. Negalima būtų laikyti pasisekimu šią parodėlę, nes buvo iš viso tik 16 paišinių. Tačiau kaip pirmas bandymas tai jau neblogai.

Suprantama, kad mūsų vaikams lietuviškais motyvais paišiniai yra kiek sunkiai pajuntami, o ką čia kalbėti apie mūsų vaikų vaikus. Todėl iš to taško žiūrint buvo jdomu pastebėti, kad lituanistinė tematika buvo nesvetima šiems jau daugelyje svetimų pavardžių lietuvių kilmės vaikams. Štai, mačiau pasakos "seneliai ir pupa" pavaizdavimą, Gedimino pilies bokštus, Lituanikos sodybos motyvus ir beveik visur buvo galima pajusti, kad šiems jauniems meno mėgėjams pirmuosiuose žingsniuose lietuvių motyvai nesvetimi. Jeigu kas iš jų ateityje rimtai susidomės menu, galėsime didžiulius mums artimu menininku.

Užsirašiau parodėlyje dalyvavusių pavardes ir amžių. Štai jie raidine tvarka:

- Clarice Bacevičius, 12 metų — vienas paišinys
- Cristina Žalkauskas, 10 metų — du paišiniai
- Laerte Machado Rutkauskas, 10 metų — vienas paišinys
- Laimė Irene Liblik, 5 metų — vienas paišinys
- Lucia Žalkauskas, 7 metų — keturi paišiniai
- Paulo Alfonso Liblik, 6 metų — du paišiniai
- Renata Sakavičius da Silva, 13 metų — vienas paišinys
- Sergio Alexandre Liblik, 9 metų — trys paišiniai
- Vanessa Mošinskis Fernandes, 10 metų — vienas paišinys.

Suprantama, kad čia tik trupinėlis jaunuolių, galinčių ir norinčių paišyti, deja, jie šį kartą nepasirodė. Tačiau aišku, kad bus ir daugiau tokių progų. Jie tuomet pasirodys.

SHELL
AUTO-POSTO
GUARUJA
 ALGIRDAS SLIESORAITIS
Savininkas
 Av. Puglisi, 550
 (Esq. da Rua Buenos Aires)
 GUARUJÁ Fone: 86-6789

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS
 Guarda Chuvas de todos os tipos. para homens, senhoras e crianças.
 Mini-sombrinhas. tipo Italiano e Alemão.
 Vicente Vitor Banys Ltda.
 Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677 Res.: 274-1886

MŪSŲ ŽINIOS

KAZIMIERINIS JUBILÉJUS – JUBILEU CASIMIRIANO

Šaukiamas Kazimierinio Jubilėjaus Komiteto narių susirinkimas šio rugsėjo 29 dieną, 20 val. šv. Kazimiero parapijos salėje.

Reunião dos membros do Comitê Casimiriano na sede da paróquia de São Casimiro, no dia 29 de Setembro ca., às 20 horas.

OBJETIVO:— Eleição da diretoria
— Apresentação do programa geral
— Constituição das equipes operativas

Kun.Pranas Gavenas,SDB

ŠVENTĖ LITUANIKOJE

Spalio mėnesio 12 dieną (N.A. Šventė ir feriadai) įvyks Lituanikoje Varpinės ir naujo senelių namo pašventinimas. Šv. Juozapo Bendruomenės Valdyba kviečia visus lietuvius šią dieną skirti šiai šventei.

KUN. PRANAS GAVĖNAS grįžo iš ligoninės ir pradėjo eiti įprastas pareigas. Širdingai dėkoja visiems, kurie jį lankė ligoninėje arba namuose ir skambino telefonu.

VLADAS GAVĖNAS, pagyvenęs prie jūros 6 metus, su žmona grįžo gyventi į S. Paulą – Tucuruvi. Pažeidęs adresą naujinio prenumeratoriui. Linkime širdingai vėl įsikurti Brazilijos lietuvių sostinėje ir gražiai čia gyventi.

MARKUS LIPAS jau pasiekė Vokietiją ir pradėjo naujus mokslus Vasario 16-sios gimnazijoje. Iš ten sveikina visus sanpauliečius ir bičiulius.

ŠILINĖS ŠVENTĖ

Rugsėjo 8-toji yra didžiausia religiniai tautinė lietuvių šventė: Vytauto Didžiojo pasirinkta diena savo vainikavimuisi Lietuvos karaliumi Marijos Gimimo šventėje, kurios šventovė yra Šiluvoje, ir toje pačioje Šiluvoje Marijos apsimėškimas, pirmasis toks įvykis Europoje, Tad ji kuo iškilmingiausiai švenčiama Lietuvoje ir kur tik yra

Šio ML numerio
GARBĖS LEIDĖJA

TERESĖ MURAUŠKIENĖ

Šiai lietuviškos spaudos rėmėjai reiškiamą širdingą padėką ir geriausių linkėjimus.

Administracija

GRAŽIAI PAVYKĖ NEMUNO PIETŪS

Rugpiūčio 28 dieną Nemunas surengė pavyzdžius pietus, kokių dar niekuomet nesame turėję grožiu ir tvarkingumu.

Mamytės surengė labai skoningai ir turtingai stalą. Visa salė buvo užimta stalais ir nebuvo nė vienos tuščios vietos. O tas jaunimas taip maloniai elgėsi su svečiais. Viso jaunimo veidose spindėjo tikra lietuviška meilė. Prieidavo prie kiekvieno stalo ir patarė naudavo visiems.

Tegul visos lietuviškos šeimos žiūri į tą jaunimą ir leidžia savo vaikus sekti jų pavyzdžiu keliu. O jums, gražus jaunime, aš linkiu, kad toliau taip dirbtumėt ir kad tarp jūsų visomet tyliai tyliai Nemunas plauktų.

Sofia

KOVA PRIEŠ "KORUPCIJĄ" papurtė Lietuvos "Naująją klasę". Maskvos kova prieš "korupciją", prasidėjusi dar prieš Andropovo įžengimą, valdžion, palietė ir Lietuvos kompartijos didžiūnus. Apie tai įdomių detalių pateikia savilaidinė "Aušra", nr. 33. Vadovaujantys veikėjai buvo apkaltinti neteisėtai įsigiję kolektyvinius sodus, kurie buvo atimti iš Kauno Lenino raj. milicijos viršininko Petrausko ir Kauno autoinspekcijos viršininko Indrašiaus, Operos ir Baletų teatro partijos sekretoriaus V. Noreikos, Kauno partinių vadovų Mikučiausko bei Staškūno ir kt. Buvo suimta nemaža asmenų Kaune ir Vilniuje. Kauno Lenino raj. vykdomojo komiteto pirmininkas Baltrušis ir Kauno tarptaritorinės statybos vald. viršininkas Bytautas buvo suimti ir apkaltinti kyšių už garažų statybą ėmimų. Baltušio seife rasta daug brangakmenių ir juvelyrinių dirbinių. Už kyšių ėmimą namų areštan pakliuvo žinomas kardiologas akademikas Bredikis, vietoj pažadėtų užsienietiško stimulatorių savo pacientams įdėdavęs sovietinius, nuo kurių jie greit mirdavę. Pasak Aušros, atrodė, kad Lietuvos valdžios organus nusiaubė didelis valymas. Tačiau netrukus gautas atšakymas iš Maskvos: nutraukti partinių veikėjų suiminėjimus ir nubausti tik jau atestuotus.

ELTA

DU KLAUSIMAI LAIKRAŠČIO SKAITYTOJUI:

1. AR ATNAUJINOTE ML PRENUMERATĄ?
2. AR NETURITE GIMINIŲ – DRAUGŲ, KURIEMS GALĖTUMĖTE UŽSAKYTI M.L.?